

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 89. Martinusius apud Ferdinandum Regem calumniis oppressus, ac trucidatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

tia admodum crescebat, verum æmulo-
rum invidiam sibi vehementer accerfe-
bat, & Ferdinandus Romanorum Rex,
cum Martinusium tanquam Virum exe-
quendis gravioribus suis consiliis longe
aptissimum veneraretur, hinc ejus a-
micitiam sibi conciliare nitebatur, nec
quicquam eorum prætermittebat, quæ
ad consequendum illius affectum, stu-
diumque conferre existimabat.

Sæcul. XVI.
A.C. 1551.

§. LXXXIX.

*Martinusius apud Ferdinandum Ro-
manorum Regem calumniis op-
pressus, ac trucidatus.*

Verum Castaldi Regii exercitus Præ-
fecti invidia paulo post singularem
hanc Romanorum Regis amicitiam in
odium convertebat, eidemque exitium
parabat: Ut igitur Castaldus perversum
animi sui propositum eo felicius
exequi posset, nullum aliud magis secu-
rum censebat medium, nisi ut Ferdi-
nando suggereret, quod Martinusius a-
deo non Regis studia procurare sollici-
tus esset, ut potius omnes illum pes-
fundandi occasiones studiose quæreret.
Hoc consilium Castaldus exequitur,
moxque ei Præsulem tanquam patriæ
proditorem calumniandi prætextum
suppeditabat benignior obtutus, quo

Saecul. XVI. A.C. 1551. Martinus Solimani Legatum exci-
 piebat: cum enim hic pro tuenda cum
 Turcis pace tributum, quod Hungariae
 Regnum pendere tenebatur, exacturus
 adveniret, Martinus suarum partium
 esse existimabat, ut hunc Legatum non
 modo a probatae fidei Viris excipi cura-
 ret, sed illum quoque sumptuose habe-
 ri, atque Vinardam ad arcem suam
 conduci juberet: porro cum ipsi suspi-
 ciosus Castaldi animus sat cognitus ef-
 fet, eapropter eidem hujus Legati ad-
 ventum significans illum Vinardam ve-
 nire rogabat, ut communi consilio de
 opportunis hunc Legatum remittendi
 mediis conferre posset. Advenit Ca-
 staldus, habitoque colloquio censuit,
 tributum omnino esse solvendum, Le-
 gatum vero donis auctum non sine ho-
 norum signis esse dimittendum: atta-
 men Castaldus specioso hoc amicitiae
 velamine atrocissimam perfidiam suam
 contegens ex ipsa benevolentia, qua
 Martinus hunc Solimani Legatum
 exceperat, eidem apud Ferdinandum
 invidiam creandi occasionem arripuit,
 datisque ad Regem literis eidem signi-
 ficavit, eum ab hoc Praesule undequa-
 que deludi, atque ab isto in ejus vitam
 pessima cudi consilia, certumque haberi,
 quod cum infidelibus arctissimam fove-
 ret amicitiam, atque unice eo ex fine
 Le

Legatus a Solimano fuerit ablegatus, ut juncta cum illo opera de opportunitate Regem perdendi mediis conferre posset, hancque ob rem Martinusius cum eodem Legato non ita pridem in patriam suam reverso multa, eaque secreta habuerit colloquia. Ad hæc Ferdinandus, cum Castaldi calumniis nimium faciles præberet aures, eo temporis articulo in Præsulis perniciem jurabat, eumque tanquam capitalem hostem suum abominabatur. Nihilominus idem Castaldus, postquam Martinusius, ut retulimus, ad purpuram evehebatur, haud postremus erat, qui obtentam eidem dignitatem gratulabatur, atque insigni usus astutia in hac occasione oretenus sat profusi gaudii signa exerebat, quæ certo tamen nullatenus in corde suo fovebat; quippe præter creberrimas, quibus hunc Cardinalem cumulabat, salutationes in castris festivos ignes in lætitiæ signum publice accendi jussit, clam tamen eidem nocere conatus est, datisque ad Ferdinandum literis hæc in Martinusium calumnias effudit: „ambitiosus hic, atque arrogans Monachus Cardinalitiam purpuram animo parum læto excepit, hujusque dignitatis exiguam prorsus rationem habere palam testatus est, verum non nisi ex dolo, fraude, ac simulatione”

Sæcul. XVI.
A. C. 1551.

S^{pc} XVI.
A.C.1551.

„mulationibus compositus esse videtur,
 „præcipue vero timendum, ne Soli-
 „manus, si hunc Præsulem a Domo
 „Austriaca beneficiis cumulari cerneret,
 „nostram fidem suspectam habeat, ac
 „non modo ego, sed & tu Rex, om-
 „nesque Regii exercitus Duces a noxio,
 „& scelerato hoc Viro perdamur. „Ac-
 ceptis hisce literis Ferdinandus Julium
 Salazzarium Regii stabuli Præfectum
 mox ad Castaldum Marchionem able-
 gavit, dato negotio, ut Cardinalem
 nulla mora morti adjudicaret. Paulo
 post adfuit etiam Comes ab Arco, nec-
 non singulis ferme diebus alii advene-
 rant, qui hæc iussa confirmabant. In-
 super Ferdinandus Castaldo hæc signi-
 ficabat: Tuæ prudentiæ, ac fortitudi-
 ni tanti momenti negotium committo,
 de cetero rebus tuis solerter invigila, ac
 Monachum quantocius de medio tolle.
 Marchio his iussis non sine magna ani-
 mi sui lætitia acceptis Ferdinando hæc
 respondit: res quidem haud levibus
 obnoxia est difficultatibus, nihilominus
 eas quoque superare conabor, fidem-
 que meam obstringo, quod tamdiu Car-
 dinalem vigili observaturus sim oculo,
 donec mortuus ante pedes meos corrue-
 rit. Dum interea hæc conjuratio con-
 flabatur, Martinus Lipsam obside-
 re cœpit, primoque impetu in urbem
 non

non sine suorum clade tentato, secun-
 dam fecit impressionem, prospero fane
 successu, quinimo ipse per dejecti mu-
 ri ruinas ingressus Urbem occupavit,
 quæ tamen victoria novæ inter ipsum,
 & Castaldum dissensionis fomes erat;
 cum enim urbis Gubernator ad arcem
 confugiens famis violentia adactus de-
 ditionem facere compelleretur, Castal-
 dus omnino censuit, quod hostis sese
 victorum arbitrio relinquere cogere-
 tur: ex adverso autem Martinusius
 Cardinalis eundem sub honorificis pa-
 ctis esse dimittendum affirmabat, quin-
 imo habito belli senatu, Cardinalis sen-
 tentia contra Castaldi opinionem præ-
 valebat. Insuper varia adhuc exorie-
 bantur dissidia ob præmium, quod Ge-
 orgius victor a Rege acceperat, unde
 Castaldus magis adhuc exacerbatus vin-
 dictam suam exequi, atque æmulum
 suum sibi tantopere formidandum e me-
 dio tollere statuit, dum interea Regis
 copiæ hiberna agerent.

Porro cum Cardinalis quædam lo-
 ca lustrare pararet, & aliquot diebus
 Binti in amæno suo Palatio vires suas
 a laboribus reficeret, Castaldus, ut eo
 vicinior esset, cum specialis amicitia
 simulatione eidem significabat, quod
 tam magnificentum Palatium videndi de-
 siderio incitatus lubenter itineris co-
 mes

Sæcul. XVI.
 A.C. 1551.

Sæcul. XVI. mes esse vellet, ut sincero prorsus animo eo liberius cum illo de Regni negotiis conferre posset. A.C. 1551. Acceptabat Cardinalis consortium perfidi hujus Viri non sine animi sui lætitia, illumque solum ad suum currum ascendere jussum secum conducebat: ne vero Marchio Castaldus Cardinali perfidiæ suæ suspicionem ingereret, non nisi quinquaginta Sclopetarios equis vectos præsidii loco secum habebat: verum per aliam viam duo Hispanorum millia accedere jussit, quæsito obtentu, quod hibernas stationes, prout illas assignare Cardinali placuerit, ingressuri adessent. Denique Castaldus in Martinusii Palatio hospes esse non abhorruit, ut illius Sicarius evadere posset. Porro cum jam iter suum ambo prosequerentur, Castaldus a Ferdinando Nuntium accipit, quo rursus Monachum quoviscunque demum periculo vivis eripere jubebatur; quippe Ferdinandus non modo hujus Præsulis Thesauros, quos tanquam immensos Castaldus exaggerabat, se aucupaturum sperabat, sed insuper ab ingenti octoginta millium aureorum pensione, quam Cardinali quotannis numerandam erat pactus, sese liberari gaudebat, seque post hujus Cardinalis mortem quiete Hungariæ Regno potiturum.

*Thuan. hist.
l. 9. ad hunc
ann. n. 3.*

turum credebat. Verum ejusmodi con-
 filia finister admodum successus exce-
 pit.

Sæcul. XVI.
 A.C. 1551.

§. XC.

Confilia de trucidando Cardinale.

Cum Martinus, ac Castaldus Bin-
 tium venirent, Marchio nefandi
 sui consilii executionem maturandi ne-
 cessitate urgebatur, eo quod Cardinalis
 eidem significasset, quod evoluto biduo
 Vassraesium ad comitia contendere co-
 geretur. Hac re percepta, mox Ca-
 staldus datis literis Sfortiæ Pallavicino
 Comiti negotium dabat, ut omni, qua
 posset, celeritate cum Hispanis suis co-
 piis accurreret. Hæc ubi advenerant,
 quantocius per civitatis suburbium distri-
 buuntur, interea vero Marchio Palla-
 vicino Ferdinandi mandata de trucidan-
 do Cardinale communicat, eique hæc
 exponit: „perspecta mihi est tua fides,
 „animique fortitudo, ego tamen ipse
 „hujus consilii executioni præsto ero,
 Pallavicinus arcanum adeo negotium
 suæ fidei committi gavisus suam operam
 etiam cum propriæ vitæ dispendio se
 locaturum spondet, sibi que quatuor
 socios adjungi postulat, quos Castal-
 dus omnes natione Italos nempe Pia-
 centinum, Moninum, Campegium E-
 quitum, & Scaramanciam selegerat. Præ-
 ter

Thuan. l. 6.